

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 13. 1. 1957, sp. zn. 2 Tz 326/56

Číslo: 23/1957

Právní věta:

Nápravné opatření je možno vykonávat iba v pracovnom pomere.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 13.01.1957

Spisová značka: 2 Tz 326/56

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Nápravné opatření, Trest

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Ludový súd v Kežmarku odsúdil obvineného pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 219 ods. 1 a 3 tr. zák. na bezpodmienečný trest odňatia slobody na čas dvoch mesiacov.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie obvineného zrušil rozsudok ľudového súdu vo výroku o treste a obvinenému uložil trest nápravného opatrenia na čas štyroch mesiacov so zrážkou 15 % z odmeny náležajúcej mu za prácu.

Najvyšší súd na sťažnosť pre porušenie zákona podanú generálnym prokurátorom zrušil rozsudok krajského súdu a tomuto súdu nariadil, aby o odvolaní obvineného znova konal a rozhodol.

Odôvodnenie:

Generálny prokurátor v sťažnosti pre porušenie zákona v podstate uvádza, že nebolo spoľahlivo zistené, či obvinený v čase vyhlasovania rozsudku bol v pracovnom pomere.

Sťažnosť pre porušenie zákona je dôvodná.

Nápravné opatrenie, ako vyplýva z ustanovenia § 39 ods. 1 tr. zák. (arg. prvej vety), možno vykonávať – aby splnilo svoj výchovný účel – iba v pracovnom pomere. Keďže páchatel' v čase ukladania trestu je v pracovnom pomere, pravidlom sa v tomto pracovnom pomere ponechá; iba v prípade, ak tu sú dôležité dôvody (postačí pravdaže iba jeden dôležitý dôvod), nariadí súd zmenu zamestnania, a to tak, že v rozsudku stanoví zásady pre určenie druhu, spôsobu a miesta zamestnania (pričom druh

zamestnania bude poukazovať na niektoré odvetvie národného hospodárstva, spôsob zamestnanie poukazuje na povahu prevážnej časti pracovnej činnosti páchatela, miesto zamestnania poukazuje na obec alebo časť územia republiky, kde sa väčšou mierou vyskytuje pracovná príležitosť pre toto zamestnanie).

Ak páchatel v čase ukladania trestu nie je v pracovnom pomere, bude spôsob uloženia nápravného opatrenia analogický spôsobu naznačenému v druhej vete § 39 ods. 1 tr. zák., t. j. aj tu súd v rozsudku ustanoví zásady pre určenie druhu, spôsobu a miesta zamestnania páchatela. Pre takého páchatela bude teda nápravné opatrenie znamenať vždy to isté ako zmenu dotyčne jeho zamestnania.

Ak preto súd zamýšľa uložiť nápravné opatrenie, je treba, aby si bezpečne zistil, či a v akom pracovnom pomere je páchatel, pretože iba na základe takého zistenia môže správne posúdiť, či je namieste zmena zamestnania a aká vysoká čiastka odmeny náležajúcej páchatelovi za prácu prepadá štátu (§ 39. ods. 2 tr. zák.).

V súdenom prípade porušil krajský súd zákon, keďže nevyjasnil otázku, či obvinený je šoférom (ako by vyplývalo zo zápisnice o podanom odvolaní obvineného), alebo súkromne hospodáriacim roľníkom (ako je o tom zmienka v zápisnici o hlavnom pojednávaní).